

въ дадения случай. Па много му прѣчехъ за това и сплетни-тъ на нѣкои посланници на голѣми-тъ европейски държави. Нѣкои отъ тия посланници сжвѣтвахъ Висока-та Порта, че въ нейна полза ще бжде ако се раздѣлжтъ бжлгаре-тъ отъ гржци-тъ, а други ѝ казвахъ, че, вжзъ основание на правдини-тъ (привилегии-тъ) на цариградския патриархъ, припознати и утвѣрдени съ султански фермане, раздѣляване на Православна-та Черкова въ Турско не бива да стане ⁽⁸¹⁾.

Поради тия и други още нѣкои причини, мохамеданско-то турско правителство се не рѣшаваше веднага да се намѣси въ чисто-черковно-управителни тѣ работи на християнски-тъ султанови подданици. А поради нерѣшителность-та на Висока-та Порта да вземе въ внимание справедливи-тъ бжлгарски оплаквания противъ гржцко-то духовенство и да удовлетвори законни-тъ искания на бжлгаре-тъ да си иматъ свое родно духовенство, повечето отъ цариградски-тъ бжлгаре и мнозина въ области-тъ, особенно учители-тъ и младежи-тъ, захванахъ да мислжтъ за сжединение съ Римо-Католическа-та Черкова, само и само да се избави бжлгарския народъ отъ гржцка-та духовна власть, да стане народъ отдѣленъ отъ гржцкия и да се поднови нѣкогашна-та Бжлгарска Черкова ⁽⁸²⁾.

За постигание-то на цѣль-та — да се припознае бжлгарския народъ за особенъ, отдѣленъ отъ гржцкия народъ, — при тогавашно-то положение на работи-тъ, като най-лесно средство, предпочете се сжединение-то съ Римо-Ка-

(81) Хора-та, които давахъ тия сжвѣти, добрѣ знаяхъ, че Православна-та Черкова въ Турско се управлява отъ четворица началници гржци: цариградский, антиохийский, александрийский и перусалимский патриарси, освѣтъ кипрския архиепископъ, който е тоже независимъ и на когото подъ духовно-то вѣдомство се намира цѣлия островъ Кипръ. И синайский архиепископъ е почти независимъ.

(82) За сжединение-то съ Римо-Католическа-та Черкова най-много настояваше и приготвяваше почва вѣстникъ *Бжлггария*, който прѣвъ 1859 год. Драганъ Цанковъ бѣше захваналъ да издава. Урѣдници-тъ, писаче-тъ, сжтруднищѣ-тъ на тоя вѣстникъ се стремехъ, имахъ за главна цѣль, да се избави еднаждъ бжлгарския народъ отъ гржцка-та патриархия, да се припознае отъ Висока-та Порта за особенъ народъ, да си има народенъ главатаръ, на когото ще да припознава за висши духовенъ началникъ на Черкова-та си. Въ онова врѣме бѣше такова убѣждение-то не само на Цанкова, ами и на повечето по-разбрани и родолюбиви бжлгаре, отъ които още мнозина има живи. Тия народни работници бѣхъ ради да направжтъ, както и да е, всекакви вѣроисповѣдни *отстѣпки*, само и само Висока-та Порта да припознае за особенъ народъ бжлгарско-то население въ европейски-тъ ѝ области. Нѣ имаше и противници за сжединение-то съ Римо-Католическа-та Черкова. Противъ мисль-та за това сжединение, най-напрѣдъ се обади габровския учитель Теодоръ Т. Бурмовъ, а слѣдъ него, калоферския — Ботѣо Петковъ. Тѣ пишехъ статии въ из-